Ч. 29 (12.978). Львів, вівторок 9. лютого 1932. Pocztowa opłatę załacono ryczałtem. Рік

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 14·00 „
Піврічно 28·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 6 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-28.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Реформа шкільництва в Польщі.

Законопроект про приватні школи.

Про новий законопроект у справі приватного шкільництва говорить найкраще факт, що експерти, представники польського учительства заявили, що постанови цього законопроекту відбирають громадянству ініціятиву та з цих і інших причин цей законопроект *шкідливий*. А чим грозить цей закон українському приватному шкільництву, можна дещо уявити собі вже лише з короткого перегляду важніших його постанов.

Передовсім арт. 2. передбачує, що „обиватель польскі“ може засновувати приватну школу, якщо предложить статут школи, запевнить відповідну домівку, вкаже забезпечення засобів утримання цієї школи і предложить письменне ствердження відповідних державних властей, що поводився бездоганно під моральним оглядом у відношені до держави, а міністерство освіти признає, що всі повищі постанови сповнені.

Школу можна замкнути, якщо вона 3 місяці нечинна, якщо рівень навчання невистарчаючий, якщо не перестерігає постанов статуту школи і постанов шк. властей і — що найважніше — якщо навчання й виховання відбувається в дусі нельояльному для держави, або якщо школа не протиділала з успіхом шкідливим для виховання впливам. (Арт. 4.).

Директором (управителем) або вчителем школи може бути тільки польський громадянин „без найменшого закиду“ (несказітельни обиватель польскі), що має приписані кваліфікації фахові і до навчання. Директора (управителя) затверджує шк. влада. Шк. влада може зажадати від кандидата на директора (управителя) або вчителя письменного ствердження відповідних державних властей, що поводився бездоганно під моральним оглядом і у відношенні до держави. Шк. влада може відмовити затвердження, якщо признає, що того вимагають „педагогічні огляди“. (Арт. 6.).

Школи, що не відповідатимуть вимогам повищих постанов, позамикає міністерство освіти в означеному законом речинці (Арт. 11.).

Отсе найважніші постанови, які дають широкі можливости до довільних інтерпретацій і самоволі, а в наслідок того до ліквідації приватних шкіл.

Вправді вже тепер шкільні власти в поодиноких випадках домагалися письменних посвідок чи декларацій з поліції чи адміністраційної влади. Та всеж таки ці домагання не були основані на законі. Вже й тепер звільнювали зі служби українських управителів шкіл, відбирали право навчання українським вчителям без конкретних причин — тільки на підставі тайної опінії „виділу безпеченьства“ при воєвідському уряді. А бували випадки, що про причину звільнення зі служби чи відмови права навчання, заінтересовані особи не могли розвідатися ані в шкільних ані в поліційних установах. Одні і другі немали ніяких закидів, а у висліді таки не видали дозволу навчання.

Можна уявити собі, до чого воно дійде, якщо дотеперішна поведінка одержить законну санкцію!...

Або справа „*успішного* протиділання школи шкідливим впливам на молодь“! Яке нечувано широке поле до довільности інтерпретації, до самоволі, до злобних надужить...

Такої постанови ще не було, а вже скільки таганини мали наші школи й учителі через такі закиди про „шкідливі впливи“, — а до чого воно дійде, якщо це буде узаконнене, це легко догадатися.

Тому наша Парляментарна Репрезентація мусить звернути пильну увагу на грізну небезпеку для приватного шкільництва і відповідними поправками злагіднити приписи нового законопроекту, притупити вістря, звернене в першу чергу проти українського приватного шкільництва.

Ця справа така важна, що весь наш український загал мусить взяти активну участь в обороні своїх прав, щоби вдержати свій вплив на школи й виховання своїх дітей.

Проти накиненої тези: Виключно держава має мати рішаючий голос і вплив на школи і виховання — мусимо піднести тезу: громадянство повинно і мусить також мати вплив на школи і виховання і з цього не можна зрезигнувати. Тієї тези мусимо боронити з цілою рішучістю, тим більше, що по постановам арт. 8. версайського договору, арт. 7. риського договору і арт. 109. і 110. польської конституції — громадяни, що належать до віроісповідних чи мовних меншостей, мають рівні права щодо основування, *ведення і контролювання* своїх шкіл та інших виховних організацій, як також право вживати в них рідну мову.

Щодо „нескаізітельносьці“ директорів, управителів і вчителів — то міродайними повинні бути такі загальні законні постанови, як і до всіх інших громадян Польщі. Стосувати до українського вчительства якісь виїмкові постанови, що йдуть поза межі карного закону — булоб очевидним нарушенням громадянських свобід та створило би можливости всякого роду самоволі і зловживань. Зрештою проектовані того роду адміністраційно-поліційні постанови не мають нічого спільного зі школою, вихованням і педагогією взагалі.

Іван Герасимович.

Перед реформою самоврядування в Польщі.

НОВИЙ ПОЛЬСЬКИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО САМОВРЯДУВАННЯ.

І. Основні ріжниці між давним австрійським і наміченим польським самоврядуванням.

Предложений урядом соймові законопроект про частинні зміни устрою територіяльного самоврядування не висловлює формального знесення усіх тих законів, що досі управильнювали самоврядування на території бувшої Галичини, проект обмежується до постанови, що з днем правосильности нового закону перестають обовязувати усі з ним суперечні правні приписи, але метою проекту є перебудувати основно самоврядні установи, „зуніфікувати“ їх зі самоврядними установами цілої держави і поставити на місце дотеперішніх законних приписів нові, що відбігають далеко від принятих у був. Австрії теоретичних думок про суть і завдання самоуправи. Справді те, що животіє ще в нас під етикетою самоврядування, цілком неподібно до того чим до війни було самоврядування в бувшій Галичині.

Основою галицького самоврядування була триступеневість незалежних від уряду самоуправних властей. Внаслідок знесення у 1920 р. краевого Виділу, а в 1928 р. Тимчасового Самоуправного Виділу, відпала верховна автономна влада, що підтримувала самостійність громад і автономних повітів супроти державних урядів. Розвязання повітових Рад і поставлення на їх місце іменованих зарядів зі старостами на чолі знівечило повітове самоврядування. Щож торкається громад, то закон з 1923 р. про комунальні фінанси і з 1924 р. про громадські бюджети відібрали громадам всяку самостійність у фінансових справах, так само дальші закони санітарні, будівельні тощо, звузили обсяг ділання громадських властей і підчинили їх державним урядам. Всежтаки основні самоврядні закони лишаються далі в силі, дарма, що вони йдуть у розріз з новими течіями самоуправної адміністрації і з новими позитивними приписами.

Долучені до проекту мотиви ясно і прорецисто зясовують провідні думки наміченої реформи словами: „спираючися на вислідн довголітних помічень і досвідів та на погляди новітньої науки перечеркує цей проект науку про відрубність, ба навіть суперечність урядової і самоврядної адміністрації, суперечність, що лягла в основу довоєнних устроєвих систем, коли громаду вважали незалежною від волі держави корпорацією зі своїми мовби природними правами“. „Таке зрозуміння відношення держави до самоврядування“ — читаємо далі в мотивах проекту, — „підтримане ліберальними теоріями XIX в. і сягаюче часів боротьби проти абсолютизму, коли самоврядування було засобом боротьби горожан зі системою правління, не має основи в сучасній демократичній державі, якої устрій мусить спиратися на широку участь горожан у сповнюванні чинностей держави. Сьогодні самоврядування є тільки одною із форм зорганізованої участи горожан у виконуванні прилюдних завдань. У сучасній державі самоврядування побіч урядової адміністрації служить спільним державним цілям“.

Цими словами вірно зясована ріжниця поміж самоуправною системою, що бодай формально обовязує на наших землях ще досі і майбутнім „зуніфікованим“ самоуправним устроєм. Це правда, що австрійську самоврядну систему творили ліберальні німецькі діячі, які в самоврядуванні бачили заборола проти абсолютистичних напрямків австрійської монархії. Та у часах, коли творили самоврядний устрій сама ліберальна думка не булаб перемогла, якби не підтримка з боку славянських груп бувшої австрійської монархії, які силкувались шляхом скріплення самоуправних установ боронитися проти віденського централізму і германізації. Згодом, коли австрійська монархія погодилася з конституційною системою правління, вступила на шлях бодай частинного здійснення принципу рівноправности народів, залишила германізацію та пішла на зустріч децентралізаційним течіям, нібито відпадали причини, що на початку конституційної доби викликували бажання утримувати незалежні від уряду самоуправні установи. Тоді почали критикувати австрійський адміністраційний устрій. Зокрема предметом критики став якраз громадський устрій, дарма, що німецькі вчені правники не щадили признання і похвали австрійському громадському законові, добачуючи в цьому законі прояви „свобіднішої думки і зрозуміння ваги самостійного громадського життя“. Похвали і догани узгіднив один австр. вчений правник висловом, що закон добрий, але громада погана, стверджуючи таким чином безсумнівну правду, що найкращий у теорії закон не принесе користи, як не відповідає життєвим потребам населення, для якого він призначений. З ускладненням відносин недостачі громадського устрою виступали чимраз ясніше, тому правлячі кола почали робити спроби зреформувати цей устрій, зокрема з метою знести „двоякий шлях“ до адміністрації, себто перевести сполуку урядової і самоуправної адміністрації та побільшити і скріпити права урядових властей супроти громад. Ці спроби остали до війни без успіху саме тому, що поодинокі народи, які входили у склад монархії, не хотіли позбутися спромоги використувати в разі потреби самоврядування для цілей національної оборони.

Історія австр. самоврядування показує, що самоврядування поври адміністраційні може мати теж політичні цілі. Теоретично беручи, не істнує для організації самоврядування ніяке постійне правило, самоврядний устрій може і повинен в кожній державі бути приноровлений до окремих відрубних відносин та потреб даної

держави і її населення. В національно-одноцільній державі населення може і не відчувати потреби широкої самоуправи та вдоволятися обмеженим самоврядуванням як продовженням урядової єрархії, хоч і в такій державі для прилюдного життя є корисне, якщо у справах місцевого значіння приходить до слова незалежна від урядової свобідна громадська думка. Навпаки, держава з національно мішаним населенням потребує крім парляментарної трибуни також місцевих установ, де могли би проявлятися здорове національне суперництво і незалежна від уряду громадянська робота. Це не значить, що самоврядування булоб покликане протиставитися державі, цеж неможливе вже тому, що держава є творцем самоврядування, але саме із загально державного становища є побажане, щоби в місцевих справах могла втриматися також відмінна від урядової волі думка. Навіть як приняти за правильний погляд, що самоврядування є „лише продовженням і доповненням урядової адміністрації з метою перебрати льокальні ділянки прилюдних потреб, які є тільки частиною загальних державних потреб", то й тоді ніякими теоретичними ні практичними оглядами не можна угрунтувати домагання, щоби у справах місцевого значіння воля самоуправних установ мусіла утотожнюватися з волею уряду. Тому поставлена в мотивах до проекту теза, „що в системі прилюдної адміністрації, кермованої волею відповідального за цілість її діяльности центрального уряду, самоврядування повинно творити з урядовою адміністрацією згармонізовану частину", мусить викликати поважні засадничі застереження. Бо самоврядування ніколи не можна утотожнювати з державною адміністрацією, якщо взагалі мова про самоврядування, а не про його фікцію.

На парляментарній арені.

ЗАСІДАННЯ СОЙМОВОЇ ПРАВНИЧОЇ КОМІСІЇ З ДНЯ 3. ЛЮТОГО 1932. Р.

Дня 3. лютого ц. р. радила соймова Правнича Комісія над внесеним радою міністрів законопроектом, що новелізує закон про *Найвищий Адміністраційний Трибунал*. Від У. П. Р. взяв участь у тому засіданні посол д-р В. Загайкевич. Завданням пропонованої новелі, як кажуть мотиви цього внесення, є усправнення (тобто приспішення) поступовання перед Н. А. Т. при допомозі зменшення числа вношених туди позвів. Це завдання законопроект наміряє осягнути шляхом підвищення оплат, які обовязують у поступованні перед Н. А. Т. У 1923 р. вплинуло до Н. А. Т. 2.100 позвів, у 1930 р. — 10.002 позви, а в 1931 р. — 11.502. За останні два роки виказує січень 1931 р. 749 позвів, а в січні 1932 р. скаче число внесених позвів до 1.101. Наслідком цього справи в Н. А. Т. залягають роками, бо персонал Н. А. Т. зложений з 5-ох предсідателів і 33 суддів не є в силі поголоджувати в скоршому темпі залеглостей та впливаючих нових справ. Щоби спинити цей великий наплив справ пропонує міністеріяльний законопроект підвищення оплати від позвів, яка тепер виносить 33 зол. до 60 зол. при вартости предмету спору до 10.000 зол., при вартости вищій від перших 10 тисяч зол. — 60 зол., а від решти 0.4 прц. Від позвів, у яких вартість предмету не дасться цифрово означати вимірював би оплату Трибунал в границях від 60 до 600 зол. Крім того вводить законопроект у поступованні перед Н. А. Т. адвокатський примус. Відчас коли досі лише позви мусіли бути сигновані адвокатом, натомість у розправах устних могли сторони брати особисто участь без адвокатського заступництва. Адвокатський примус узасаднює законопроект обставиною, що около 50 прц. усіх позвів відкидає Н. А. Т. відразу без розправи, з причини неналежного їх зредагування. Задля зневтралізування цього адвокатського примусу нормує законопроект право убогих у цьому поступованні, яке надавало би інтересованим право безплатного зредагування позву адвокатом, призначеним у тій саме ціли Найвищим Трибуналом, а також право до адвокатського заступства з уряду при розправі перед Н. А. Т.

У довшій дискусії, яка виязалася над законопроектом і над рефератом референта з Клюбу ББ, промовляв від У. П. Р. д-р *Загайкевич* проти цього законопроекту, як антидемократичного, доказуючи, що в таких важких часах, серед яких живемо, годі біднішим шарам суспільности замикати цю одиноку дорогу для їх прав, нарушених адміністративними чинниками. Промовець поставив низку поправок, які бебістична більшість відкинула.

ВИСТУПИ НАШИХ ПОСЛІВ НА ПЛЕНАРНИХ ЗАСІДАННЯХ СОЙМУ.

На пленарному засіданні сойму дня 26. січня ц. р. виголосив пос. *Гринь Тершаковець*, один із заступників голови УНДО, велику промову в дискусії над новим законопроектом про риболовство. Цієї дуже річевої промови, на жаль, не можемо подати з технічних причин.

На засіданні сойму дня 28. січня 1932 р. промовляв посол *Ол. Яворський* у справі уморення позичок, уділених на відбудову знищених у часі війни будинків. І цієї цікавої промови не можемо надрукувати з технічних причин.

Дня 29. січня на пленарному засіданні сойму зложив пос. *Чукур Юра* від Українського Клюбу заяву в справі утворення надзвичайної комісії для розсліду поведінки тюремної адміністрації супроти берестейських вязнів.

Дня 29. січня 1932 р. виголосив пос. д-р *Евген Загайкевич* довшу промову в справі уневажнення розпорядку міністра справедливости з 20-го липня 1931 р. про введення тюремного реґуляміну.

ІНТЕРПЕЛЯЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО КЛЮБУ.

1) Інтерпеляція послів Українського Клюбу до міністра скарбу в справі виповідження українським кооперативам у добромильському повіті концесій на продажу тютюну.

2) На інтерпеляцію послів Українського Клюбу в справі розвязання читальні „Просвіти" в Грушові дрогобицького повіту міністерство внутрішніх справ дало відповідь, що воно ухилило децизію львівського воєводи про розвязання.

3) На інтерпеляцію Українського Клюбу з листопада 1931 р. в справі невиплачення убезпеченевої квоти за селянські будинки у Завалі пов. Турка голова ради міністрів відповів, що відповідь на цю інтерпеляцію може наступити аж у січні 1932 р.

4) Інтерпеляція послів Українського Клюбу до міністра заграничних справ у справі відмови дозволу на поворот до Польщі польському горожанинові.

5) Інтерпеляція послів Українського Клюбу до міністра внутрішніх справ у справі рескрипту повітового староства у Підгайцях, яким заказується носити і вивішувати на просторі підгаєцького повіту українського національного герба „тризуб".

6) Інтерпеляція Українського Клюбу до міністра внутрішніх справ у справі неправного зарядження старости в Золочеві щодо відбування варти у приватному домі.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

Бюлєтени Польського Радія.

Періодичні радіофонічні бюлетени українською мовою.

Ми завжди дуже різко пятнуємо всі ті моменти Польського Радія, які викликують застереження і протести, а то й глибоке обурення дуже численних українських радіо-слухачів та які минаються з характером такої установи, як радіо і її практичними завданнями. До таких найбільш негативних сторінок Польського Радія належать передовсім політичні критерії при складанні репертуару, мачошине трактування українських авдицій, дорибочність і неплянoвість при анґажуванні українських мистецьких сил, повне нехтування досі українських прелекцій (про українську історію й культуру, українську етнографію і фолькльор, історію літератури й мистецтва, літературні новинки і т. д. і т. д.), брак контролі над невідповідними виконавцями, які густо-часто дозволяють собі на просто провокаційні звороти, а то й образливі цілі продукції, врешті переладування радія безконечними звітами про всякі польські зібрання і „галюви", які не цікавлять навіть маси польських радіослухачів, знуджених адораційно-реклямовим характером тих звідомлень. Це — ті найголовніші промахи, які мерщій треба усунути в інтересі *самого радія*, як культурної установи, призначеної для *всіх* громадян держави, і як підприємства, яке не може спиратись на калькуляції тенденційного односторонньо-політичного характеру.

Однак ми не критикуємо для критики, не чіпаємося без причини, лиш бажаємо оздоровлення згаданих нездорових відносин у радію, з чого обі сторони тільки скористалиб. І тому охоче признаємо теж кожну поправу в даному напрямку.

Ось таким добрим і розумним ділом Польського Радія є введення періодичного бюлетеня українською мовою для вжитку української пре...

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 9. ЛЮТОГО 1932.

ДУДЛЕЄ ГОЙС. 5)

Бандитська історія.

— Послухайте радше забавної історії, — сказав. — Варта сміху. Вчасним ранком сьогодні зловила моя стежа старого чоловіка, мандарина Лін-Чуя. Їхав собі, чим скоріше на непомітному мулику на південь. А перед пяти роками той сам мандарин завдав мені кару і казав мене бичувати. Тут мусить бути справедливість. Тепер його бичуватимуть на приказ Фуен-Лінга, генерала Фуен-Лінга. То буде для нього гарна відплата, а відтак моя справна артилерія сама промовить до нього. Бачити виконання того присуду буде для вас ділом хосенним. Ви пізнаєте наглядно, як моя артилерія промовить до вас, якщо до дванацятої години не буде викупу.

Він знов уклонився по воячьки і вийшов зі своїм почотом.

Настала тиша. Ніодне з них не відважилося вже думати про комічну оперу. Очам їх уявлялася скорше якась ґротескова опиркція, коли двері відчинилися і увійшли чотири вартівники з настобурченими крісами і казали бранцям виходити з халабуди.

— Бодай будемо мати мале видовище серед тої нудьги, — зауважила Мері Брайс.

Сонце пускало жагуче проміння на осиротіле селище і на цілу осамітнену околицю. На нерівній площі перед ними стояла знайома їм вже гармата, поруч якої стояв здоровий драбище з прутом до набивання, виструганим з рога носорожця. Була це імовірно старинна памятка ще з давніх часів, подібно як і гармата. Вартівники устaвили бранців ззаду поза гарматою.

Напроти них, на яких трицять кроків від гармати стояв Фуен-Лінг з іншими бандитами і серед них блідий від страху мандарин. Той бурмотів щось незрозуміло і видко протестував проти екзекуції.

— Дуже мені жаль того мандарина, — сказала Мері Брайс до Гентера, — хоча наскільки мені відомо, небагато він кращий від нашого достойного господаря.

Гордо натискаючи на ліве око свій монокль, дав Фуен-Лінг якийсь приказ набивачеві і той впер у дуло гармати чимало стрільного пороху, добрий клунок вати, каменюк і кусень залізного ланцюха. У дучку гармати, у саму бійницю, зверху підсипав кілька жмень пального пороху.

Гурток бандитів зглотився довкола мандарина, так, що він мусів стануги лицем напроти гарматного дула. Ці рафіновані мужі були для Фуен-Лінга такі любі. Чоловік міг минутися ще перед вистрілом.

Моторошно стало і Гентерові, який стояв відділений від Мері Брайс одним вартівником, і він потихеньку сказав до неї:

— Втікаймо! Кулька в лоб все миліша, ніж така смерть.

— Ще за скоро, — прошептала йому Мері.

Фуен-Лінг виглядав з себе вельми вдоволений. Як помстник над мандарином, що перед пяти роками казав його батожити, глядів він на свого ненависного ворога з любою насолодою. Він виголошував до нього видно якусь промову, дарма, що Гентер не міг нічого зрозуміти. Балакав, вимахуючи руками, подібними до кігтів, раз-у-раз придержував випадаючий монокль і блискав по чортівськи своїми косими очима. Виглядав драматично. Підносив угору рамена, вказував пальцем на якусь точку, переплітав балачку якимось дотепом, — імовірно нищив мандарина морально перед кінцем його життя.

Хвилинку здавалося Гентерові, що все те сниться. Отся зруйнована, камяниста вулиця, ця тяжка і незграбна гармата, ця вбога хувата та зарозуміла ватага, що моя якась жерлива пташина базікала незрозумілим ... чям. — все те не може бути дійсне.

(Повінчення буде.)

——o——

ся, яка досі мусіла радіофонічні програми перекладати з польського (при чому траплялися часто помилки) та через брак готового матеріялу занедбувала пропаганду радіофонії. (Очевидно, що гідна й метка пропаганда за радіом буде можлива в українській пресі лише після зазначених реформ). На зміст першого числа складається статейка п. н. „Дві могутні сили" (про благородне суперництво поміж книжкою (читальнею) і радіом), пропагандивний фейлетончик „Дарунок долі" і тижневий репертуар.

Бюлетин писаний нагагал гарною українською мовою і добрим правописом, дарма, що маємо тут до перекладчика, яким — як видно — є якийсь наддніпрянець, одну просьбу: тому, що ці бюлетини призначені для галицької преси, треба би оминати висловів і правопису надто „наддніпрянського" чи радше — русицизмів (напр. „станція" зам. стація, „иначе" зам. інакше, „аудиція" зам. авдиція, „фельєтон зам. фейлетон і т. п.). Очевидно, це дрібниці, але можна їх позбутися, коли слідкувати за правописом Діла", прийнятим всею галицькою пресою.

Під адресою варшавського Відділу Преси П. Радія: у наголовку першого українського бюлетину сказано, що це „тижневе видавництво", а в польському поясненні Видавництва згадано, що цей бюлетин буде появлятися лише що два тижні. Якщо дійсно це двотижневе видання, то воно *не має рації істнування*, бо репертуар у бюлетині лише на один тиждень, а до того бюлетин наспіває з Варшави аж за день-два, так, що у практиці українська щоденна преса надалі не мала би готових текстів. Тому необхідно видавати його раз у тиждень.

Друга найважніша річ у тому бюлетені: він мусить подавати *львівські* програми, а не варшавські, бо у Варшаві нема ні одної української газети, а з львівських авдицій користають тисячі абонентів, що здебільша мають лише детекторові апарати. Для практичної користи з таких бюлетенів — це дві кардинальні справи.

Всеж це добрий почин. Хай лише за ним прийдуть *суттєві* реформи, якими мусить бути: введення *постійної щоденної української години* та *передача* (при відповідному узгідненні часу, щоби не шкодити аналогічній польській надачі) *українського богослуження*. До цієї теми ще нераз повернемо.

Студентське життя.

Львівське студентство і справа допомоги Українським Високим Школам у ЧСР.

В дні 2. ц. м. відбулася в харчівні Акад. Дому всестудентська львівська анкета при участи ок. 250 студентів, що її скликала Студентська Репрезентація для наладнання допомоги У. В. Школам у ЧСР. Після реферату проф. д-ра В. Старосольського і широкої дискусії, в якій забирало слово 9 студентів, зібрані ухвалили цілу низку резолюцій.

В резолюціях тих сказано, що нинішня економічна кріза не сміє захитати основами нашого храму науки, тому українське громадянство повинно перебрати на себе тягар удержання Українських Високих Шкіл у ЧСР, які є одним з важних культурних етапів до завершення культурних добутків нації, одним з найцінніших проявів її живучости, й виправдали впродовж свого істнування надії, що їх поклала на них нація. Тому зібрані рішили звернутися з закликом до всього українського громадянства в цій справі, спопуляризувати справу допомоги УВШколам, візвати все студентство інших високошкільних осередків солідаризуватися зі студентством львівським, наложити на всі студ. товариства обовязок щорічної, постійної допомоги для УВШкіл і покликати негайно до життя виконавчий студ. комітет, який би вів усі агенди аж до оснування загально-громадянського комітету.

Для переведення в життя цих резолюцій покликано окремий комітет.

До цієї справи ми ще повернемо.

——о——

ГІТЛЕР ПРОСИТЬ ГІНДЕНБУРГА дати йому німецьке громадянство.

БЕРЛІН, 6. І. ПАТ. Деякі часописи повідомляють, що Гітлер задумує звернутися до президента республіки з проханням надати йому німецьке громадянство. Покликується притім на 4-літню службу в німецькій армії.

Смерть Ларіна, відомого русотяпа.

Дещо про два фанатизми: комунізм і російський шовінізм.

Російський щоденник „Сегодня", який виходить у Ризі, приніс вістку про смерть двох визначних комуністичних діячів часів Леніна: Стучки і Ларіна.

Стучка, лотиш, був спосібним юристом і йому поручив Ленін на місце старого кодексу і судівництва випрацювати нове право й нову судову процедуру, зорієнтовану на політичну лінію комуністичної партії.

Цікавіша для нас є постать жида Ларіна (Лурьє), не тільки тому, що він перший — теж з призначення Леніна — поклав основи під новий господарсько-фінансовий устрій Радянського Союзу, але перш усього тому, що був він **запеклим ворогом українізації, лідером русотяпства.**

Відомий його виступ 1924 р. на Всерос. Зїзді Рад, коли то він з лютю, на яку лиш міг здобутись табетичний його організм, накинувся на український курс, боронив „переслідувану" московську меншість, яку — мовляв — силою змушують по містах України вчитися української мови, послугуватись нею в публичному житті і читати українську пресу...

Брутальність його брехливої атаки на нібито мало що не під терором насаджувану українську культуру та нищення лишків російської культури довго ще лунала по Україні. Довгий час після виступу того московського фанатика і шовініста, дарма що по походженні жида, подавала комуністична українська преса йому до відома ті „кривди", що — мовляв — діються москалям на Україні, нагадуючи зате дійсні кривди, передовсім у мережі шкільництва, з якими мусить погоджуватись українська меншість на московській території.

Як економіст, знавець воєнного соціялізму в Німеччині, вспів Ларін усе таки розправитися з російською старою економікою. Він зреалізував чимало своїх помислів, з яких замітніші такі: конфіската капіталів, зруйнування банковости, націоналізація промисловости, скреслення грошових зобовязань царської Росії супроти антанти, монополь заграничної торговлі і т. і.

Одначе морально він умер швидче, ніж фізично. Економічні його експерименти перестали тішити Леніна з моментом проголошення „Неп-у". Він став жертвою спроб Леніна погодити комунізм із капіталізмом, стративши всі впливи.

В. Север.

Нікого не видавали.

Вияснення в справі заарештованих українців в ЧСР.

Дня 11. січня ц. р. в кількох чеських часописах появилася вістка, що, мовляв, на двірці в Жіліні вдалося жандармерії заарештувати 4. І. ц. р. якогось підозрілого українця, а йдучи по його слідах вдалося зловити в Ліберці цілу групу українців, буцім-то бандитську шайку, яка мала за собою кілька нападів на словацькі та польські почтові уряди. При тому наведено їхні імена, між якими подибуємо імена людей, за якими польська влада вислала стежні листи за напад на почтовий амбулянс під Печеніжином у літі мин. року.

Вістку ту передрукувала польська й українська преса в Галичині. За кілька днів польська преса, на підставі звідомлень своїх кореспондентів із Варшави, писала, що всіх тих заарештованих українців чеська влада видала польським судам, при чому від себе додавала, що це є вбивники Т. Голувка та що вони будуть перевезені до Львова. Рівночасно з тим появилася в пресі інформація, що польська влада відкликала нагороду 100.000 зол., призначену за зловлення вбивників Голуфка.

Та зараз потім появилася в польській пресі друга вістка, що заарештовані в ЧСР українці не мають нічого спільного з убивниками Голувка, зате є замішані в напади на почтові амбулянси. До того ніби показалося, що їх чехословацька влада ще не видала.

Та ось з кінцем січня знов польська преса писала, що ЧСР таки видала заарештованих українців, при чому вже згадувано тільки про 3-ох людей, а не про 6-ох, як давніше, та додавано, що вони є обвинувачені за напад на почтовий амбулянс біля Печеніжина і що їх уже перевезли до Коломиї до розпорядження тамошньому окр. судові, який розписав за ними стежні листи.

Як нас інформують з Праги, всі ці відомости про якісь арешти в Жіліні та про арешти в Ліберці з початком січня ц. р., а зокрема про заарештування тих людей, за якими були вислані стежні листи за напад під Печеніжином, далі вістки про видачу їх Польщі, а тим більше про перевезення їх до Коломиї, є простою фантазією. Початок цим фантазіям дав пресовий відділ польського посольства в Празі, який вислав до чеської преси комунікат про згадані вище арешти. Декілька чеських часописів видрукували ті фантастичні відомости й дали тим способом тему для писання та снування дальших фантазій польської преси.

При цій нагоді згадаємо отсе: Ще у вересні м. р. (отже 5 місяців тому) заарештувала чеська поліція у північній Чехії 3-ох українців за нелегальний перехід кордону. Був це саме час, коли польська та чужинна преса гомоніла про вбивство Голувка, напади на почтові амбулянси в Галичині, арешти, тощо. Тоді найменше підозрілий факт зараз звязувано з тими подіями та роздувано до розмірів кольосальної сензації. Так напр. звязано з убивством Голувка 2 польських студентів, що їх, як сліпих пасажирів, придержано на норвежськім кораблі в Латвії; то знову прогомоніла в пресі вістка, що вбивники Голувка були на території ЧСР, та їм удалося втекти до Австрії; або що вони находяться в підкарпатських лісах, в яких заряджено облави, тощо. Так було і в даним випадку і коли чеська поліція випустила на волю заарештованих за нелегальний перехід кордону згаданих 3-ох українців, вмішалася в це польська влада, утотожнюючи заарештованих з тими 3-ма українцями, за якими видано стежні листи за напад на почтовий амбулянс під Печеніжином, та домагалася їх видання як звичайних бандитів, що не мають права азилю в чужій державі. Та заарештовані доказали, що вони не мають нічого спільного з нападом під Печеніжином, бо в хвилі виконання нападу були вже давно на території ЧСР, та що не є тотожні з тими, за якими вислано стежні листи. Тоді польська влада закинула їм убивство Голувка, а коли вони і з того очистилися, то напад на почту в Трускавці. І так один злочин за другим представляли, а всі ті злочини як кримінальні, а не політичні. Беручи на увагу, що полагоджування справи дипломатичною дорогою тревае дуже довго, — ціла справа донині не є закінчена і згадані люди донині „очищуються" із закидуваних їм злочинів.

Заходить питання: чи ЧСР видалаб їх у випадку, колиб їм не вдалося очиститися з якогось закидуваного їм злочину? Справа мається так: колиб чеська влада прийшла до переконання, що доказаний злочин є політичного характеру, тоді не малаб обовязку видати винуватців. Річ у тому, що до згаданих 3-ох українців, що їх придержано ще перед 5 місяцями, не відноситься найновіша чесько-польська конвенція, на підставі якої видачі підлягають усі збігці, що допустилися якогонебудь злочину, при якому наступила смерть, ушкодження тіла чи грабунок, без огляду на те, чи зроблено це з політичних, чи інших мотивів.

——о——

Лютий — місяць протиалькогольної боротьби.

Як що-року, так і тепер проголошуємо ударну лютневу кампанію. Лютий — місяць панування і мясничної гульні для тих, що не думають ні про своє завтра, ні своєї родини, ані про майбутнє цілого народу. Саме тому всі тверезі вважають цей місяць особливо пригожим для поборювання алькоголізму і нікотинізму — страшних налогів, які руйнують одиниці і загал. Українське Протиалькогольне Товариство „Відродження" взиває отим усіх тверезих, далі всі товариства, наші установи політичного і суспільно-громадянського характеру, врешті ціле громадянство до переведення в лютому протиалькогольної боротьби, усунення алькоголю і нікотини зі своїх домів та установ, скріплення протиалькогольного фронту, доповнення лав борців за тверезість, побільшення засобів, потрібних до боротьби. Устроюйте лютневі протиалькогольні свята, влаштовуйте виставки і виклади, збирайте на пресовий фонд „Відродження", яке несе всецію важкий тягар боротьби, високо несучи прапор тверезости! Відвідайте наші лютневі ім-

прези: Мандрівну Протиалькогольну Виставку і Протиалькогольний курс! Виставка триватиме від 7.—20. лютого і буде відкрита від год. 10.—1. пол. і від 4.—7. веч. в Музею Шевченка (вул. Чарнецького 24). Вступ на виставку для молоді 10 сот., для старших 30 сот. Вступ на курс (7. і 8. II.) за добровільними датками на пресовий фонд „Відродження“.

В цілому краю повинні відбутися подібні імпрези. В лютому не сміє бути ні одного міста ні села, де не прогомонілиб кличі: Всі на фронт проти алькоголю і нікотини!

Безсильність великодержав супроти Японії.

В слід за нотою Зединених Держав, що протестує втретє, цим разом дуже гостро проти вживання японцями міжнародньої концесії в Шангаї за операційну базу, наспіла до Токіо й англійська протестаційна нота, але держана в лагідному тоні. Взагалі англійський уряд знеохочений безуспішністю дипльоматичної акції на Далекому Сході, рішив не анґажуватися в ніяку активну інтервенцію. В переговорах, які ведуться між урядами англійським, американським, французьким та італійським щодо становища супроти відповіді Японії на 5 домагань великодержав Англія є проти дипльоматичного загострювання ситуації.

Комуністичний голос в справі подій на Далекому Сході.

МОСКВА. 6. І. ПАТ. На основі повідомлень преси комуністичні партії Німеччини, Франції, Англії, Зединених Держав, Польщі, та Чехословаччини оголосили спільну відозву в справі акції Японії в Китаю. На основі цієї відозви акція проти Шангаю та інших китайських міст свідчить про намір імперіялістів здушити комуністичний рух у Китаю, а японська окупація Харбіну являється важкою провокацією Радянщини і поважним актом на інтервенційній дорозі СРСР. Союзником Японії є, на думку відозви, Франція, що мобілізує проти Радянщини Польщу та Румунію. Інші великі держави співділають з Японією в ограбленні Китаю та в організації напасти на Радянщину.

—o—

Японська воєнна акція в Шангаю,

ВАШИНГТОН. 6. II. ПАТ. Японія повідомила Зединені Держави про намір вислати до Шангаю дивізію війська.

ШАНГАЙ. 6. II. ПАТ. 3.000 японських вояків, що прибули до Шангаю, і 800 моряків заняли порт Вусун.

Поготівля червоної армії.

ЛЬОНДОН. 6. II. ПАТ. „Дейлі Геральд“ повідомляє із Токіо про велику концентрацію радянських військ біля Владивостоку, де зібралося вже 70.000 червоноармійців. У самому Владивостоці проголошено стан облоги.

—o—

Господарські клопоти Чехословаччини.

Чехословаччина спирає своє господарство в 40% на хліборобстві, а 60% на промислі і торговлі. Загальна господарська кріза підірвала теж і чехословацьке господарство, головно через те, що збут промислових продуктів і сирівців зменшився через загальну господарську крізу. І так вивіз текстильних товарів зменшився на 40%, продукція залізних виробів на 20%, сталевих на 13%, вугілля на 10%, вивіз пива на 20%. Загрожена теж активність торговельного білянсу, бо припускають, що продані за кордон товари на кредит не будуть заплачені в час. Потішаючим явищем є сталість валюти, яка не захиталася і є надія, що і на дальше вдержить свою вартість. У звязку зі загальним зменшенням довір'я до банків зменшилися щадничі вкладки у них на 2.216 міліонів ч. корон, а зате збільшилися ціж вкладки в кредитових кооперативах на 1.849 міл. ч. корон. Це явище вказує на зріст довіря до установ, в яких право і можність контролі мають найширші круги населення. Населення приймає теж всі конечні ощадностеві заходи уряду з вирозумінням, чого доказом було останнє скорочення платень урядовців, яке обійшлося без такого огірчення, як це було в Польщі.

Допомога безробітним і вбогим.

II. КОМУНІКАТ „УКРАЇНСЬКОГО КОМІТЕТУ ДОПОМОГИ БЕЗРОБІТНИМ І ВБОГИМ“

(Центральне Бюро: Львів, вул. Кілінського 3).

I. Потреба контакту з місцевим державним комітетом.

Львівський Воєвідський Комітет для справ безробіття повідомив нас, що львівський п. воєвода приняв оснування нашого Комітету до відома, внаслідок того Воєвідський Комітет повідомив повітові староства як голови Повітових Комітетів про створення нашого Комітету та доручив їм прихильно ставитися до акції нашого Комітету. Одночасно Воєвідський Комітет звернув увагу на потребу узгіднити діяльність нашого Комітету з акцією Воєвідського Комітету в тому напрямі, щоби ті самі особи не могли користати з обох джерел суспільної помочі та щоби наш Комітет помічю обняв передовсім тих, що з формальних причин не можуть користати з акції державних Повітових Комітетів. До тих треба зачислити головно ті особи, що не були у відношенні найму праці, тому, що не могли найти варстату праці, або вели самостійне підприємство і тепер лишилися без засобів прожитку.

Вейнці Воєвідський Комітет підчеркнув, що оскільки йде про збирання засобів і використання суспільно доходових джерел, акція нашого Комітету не повинна бути ведена в цей спосіб, щоби ввійшла в колізію або утруднювала роботу державних повітових і місцевих Комітетів допомоги безробітним.

Подаючи це до відома, закликаємо наші парохіяльні Комітети працювати в тісному порозумінні з державним Комітетом, пересилати державним Комітетам списки осіб, що побирають з парохіяльного Комітету підмоги і працювати в згоді з державним Комітетом також під оглядом придбання фондів.

II. Справа дожилювання дітей.

Світова господарська кріза і безробіття викликали між нашим населенням загальний недостаток і нужду, в а багатьох околицях почався вже правдивий голод. Такого стану не видержать довго молоді організми, отже нічого дивного, що діти масово хорують і вмирають, а те, що залишиться при життї, буде фізично виродніле і все близьке сухіт. Не вільно нам дивитися на це з заложеними руками, треба конче і то негайно зорганізувати при школах, захоронках і сирітських захистах акцію дожилювання дітей. Цю працю мусять узяти на себе наші парохіяльні Комітети допомоги безробітним, порозумівшись щодо способу помочі з місцевими громадськими управами, а від себе жертвувати на ту ціль працю, харчі і гроші, зібрані в громаді. Таку саму акцію повинні зорганізувати Комітети також по містах у порозумінні з управою міста.

Пригадуємо, що п. Міністр Освіти видав обіжник з дня 31. жовтня 1931. ч. І. В. Ф. 8320/31, в якому доручає дирекціям вселюдних шкіл зорганізувати акцію дожилювання незаможної шкільної дітвори. Тому є оправдана надія, що в тій акції дожилювання дітей піде нашим Комітетам на руку також все учительство.

III. Цукор на ціли дожилювання дітей.

Закон з дня 22. жовтня 1931. ч. 100 поз. 765 і розпорядок Міністра Скарбу з листопада 1931. уповажнюють Міністра Скарбу звільнювати від податку цукор, який беруть Комітети допомоги безробітним виключно на дожилювання дітей у школах, захоронках і захистах. Звертаємо отже увагу управам захоронок і сирітських захистів, що повинні завчасу звертатися до урядових чинників (у містах до державних Комітетів допомоги безробітним, а по селах до приналежного староства) і просити про приділ цукру на дожилювання. При тому треба подати число дітей, які мають користати з дожилювання.

IV. Звідомлення з дотеперішньої акції.

Всі три „Українські Епархіяльні Комітети допомоги безробітним і вбогим“ зволять подати нам відомість про дотеперішній стан акції допомоги в їхніх епархіях.

Львів, 2. лютого 1932.

ЗА „УКРАЇНСЬКИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ БЕЗРОБІТНИМ І ВБОГИМ“

Центральне Бюро:

Володимир Децикевич вр., делегат Митроп. Ординаріяту у Львові. о. Василь Лициняк вр., делегат Еписк. Ордин. у Станиславові. о. Йосиф Лучинський, ЧСВВ. вр., делегат Еписк. Ордин. в Перемишлі.

Японці заняли Харбін.

МОСКВА. 6. II. ПАТ. Радянська преса повідомляє, що 5. ц. м. вранці японські війська заняли Харбін.

ШАНГАЙ. 5. II. ПАТ. Вістка з японських джерел подають, що китайське військо в часі грабунку в китайській дільниці вбило 200 цивільних китайців. В часі боїв за Харбін згинуло 47 японців.

ГІТЛЕРІВСЬКІ ПЛЯНИ.

БЕРЛІН. 6. II. ПАТ. Документи, сконфісковані берлінською владою в часі ревізій у мешканнях націонал-соціялістів, торкаються пляну Гітлера в справі орґанізації прохарчування людности. Націонал-соціялісти оперують при цьому арґументами, що треба рахуватися з небезпекою більшовицьких заворушень по німецьких містах.

—o—

ФРАНЦУСЬКИЙ ПРОЄКТ РОЗЗБРОЄННЯ НЕРЕАЛЬНИЙ.

Предложення французькою делеґацією на роззброїйній конференції в Женеві пляну орґанізації миру викликало загальне враження. Прихильники Франції вважають його першорядним політичним посуненням. На їхню думку французький проект дає практичні вказівки, які можуть причинитися до зменшення небезпеки війни та злагіднення її наслідків. Зате англійська преса ставиться до нього досить скептично. „Дейлі Геральд“ уважає французькі пропозиції нереальними, бо вони спираються на вдержанні в цілости трактатів, отже не можуть вести до роззброєння.

Американські політичні кола ставляться до французького проекту теж неґативно. Сенатор Бораг назвав його спробою наложити Европі кафтан безпеки та намаганням вдержати силою постанови версайського та інших трактатів. Цікаве, говорив Бораг, що тільки невелике число великодержав може думати про подібні спроби.

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР НА РОЗЗБРОЇЙНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.

При отворенні роззброїйної конференції в Женеві надавали концерт із собору св. Петра. Невідомому комуністові вдалося видістати на вежу цієї церкви та вивісити там червоний прапор із написом: „Війна війні! Війну вбємо революцією!“ Прапор вдалося зняти з великим трудом щойно на другий день пополудні.

З орґанізаційного руху.

ПОВІТОВИЙ НАРОДНІЙ ЗЇЗД У МИКОЛАЄВІ НАД ДНІСТРОМ.

В дні 20. грудня м. р. відбувся в Миколаєві над Дністром Повітовий Народній Зїзд, у якому взяло участь 160 делеґатів зі всіх громад миколаївського судового повіту. Зїзд отворив і ним проводив о. Юліян Юрик, голова П. Н. К. в Миколаєві. Після звідомлення з діяльности Повітового Народнього Комітету виголосив пос. д-р Макарушка реферат про теперішнє політичне положення і працю партії та здав звідомлення з цілорічної діяльности Української Парляментарної Репрезентації. По довшій дискусії, в якій взяло участь кільканацять делеґатів, Зїзд на внесення п. Проціва з Миколаєва ухвалив одноголосно довіря президії партії і Українській Парляментарній Репрезентації. Після ухвалення абсолюторії уступаючому Повітовому Комітетові та подяки уступаючому голові о. Юрикові (який на жаль, з весною ц. р. змінює парохію та через те правдоподібно покине миколаївський повіт) вибрано новий Повітовий Комітет з о. д-ром Романом Яценком на чолі.

ПОВІТОВИЙ НАР. ЗЇЗД У ТУРЦІ.

В дні 27. січня ц. р. відбувся в салі „Просвіти“ в Турці черговий Повітовий Народній Зїзд, в якому взяли участь посли д-р Любомир Макарушка і Дмитро Великанович і 307 делеґатів зі всіх громад турчанського повіту. Зїзд відкрив і ним проводив д-р Мирон Кондрат, голова ПНК в Турці. Секретарював Іван Лутчак з Волосянки Малої. Після звіту з діяльности ПНК від 23. VII. 1930 р. зреферували д-р Макарушка і Великанович справу теперішнього положення українського народу в Польщі і зясували заходи Української Парлям. Репрезентації для його поліпшення. В дискусії над рефератами забрали голос д. І. Марків з Висоцька, С. Цебуляк зі Сянок, Я. Горечко з Турки, К. Яремкевич з Волчого, Ю. Шуптар з Должок, В. Лемець з Кіндратова і Дністів з Явора. Зїзд ухвалив одноголосно довіря пославській соймовій репрезентації, а зокрема послам д-рові Д. Великановичеві, як також ПНК в Турці. Опісля тім вибрав новий ПНК з д-ром М. Кондратом як його головою і обговорив докладно всі актуальні справи. В кінцевій промові подякував д-р Кондрат присутнім за чисельну участь і за висказ рівень 4-годинної наради.

Зі сойму.

ОПОЗИЦІЯ ВИЙШЛА ЗІ СОЙМУ.

У суботу сойм радив над бюджетом, а саме: Найв. Контр. Палати, м-ства військових справ, справедливости та внутр. справ.

Підчас дискусії над бюджетом м-ства справедливости промовляв мін. **Міхаловський.** Коли він війшов на трибуну, опозиція кричала: Міністр Берестя, геть! Коли міністр став говорити, вся **опозиція вийшла зі салі.** Після промови міністра вернула.

Мін. Міхаловський м. і. торкнувся справи тюремництва. Тюрма мусить бути твердою школою життя. Чутливість усе вважатимуть виявом слабости та хиткости. Комуністам поводилося добре по тюрмах, мали власні бібліотеки, ходили по келіях і агітували. В деяких тюрмах колодки від дверей мали самі вязні. Іншими словами польські тюрми були академією та школою комуністів. Це годі було толерувати, тому ввели новий регулямін. Той регулямін передбачує полекші для вязнів, які допустилися проступків не задля зиску чи інших причин. Наглі суди введено наново, бо треба було протиділати злочинам, які множилися все більше.

У дискусії над бюджетом м-ства справедливости та внутрішніх справ з українських послів промовляв двічі пос. **Кузик.**

Дальша дискусія відбудеться **в понеділок.** У понеділок промовлятиме мін. Перацький.

Хто найпопулярніший в Польщі.

У дискусії над бюджетом м-ства освіти пос. Ст. Стронський (Кл. Нар.) згадав, що мін. Перацький говорив, що висловником теперішности буде марш. Пілсудський, та це відоме, що справа ця в Польщі є спірна та степень того спору змінюється. Коли у Франції шанують Клемансо, Фоша, в Америці Вільсона, то ці назвища щось говорять. У Стрию в 8. кл. тамошньої гімназії була задача „Найпопулярніша людина в Польщі". Один учень подав як найпопулярнішого пос. Лібермана. Того учня прогнали зі школи та відібрали йому право записатися до якоїнебудь гімназії в Польщі. Такі методи навчання недопускальні.

СПРАВА НАГЛИХ СУДІВ.

У суботу радила соймова правнича комісія над соціялістичним внесенням про припинення наглих судів. Пос. Пужак (ППС) вказував на небезпеку наглих судів при вимірі справедливости головно з причини поспіху. Звичайні суди хочби тому повинні прийти до голосу, що тепер під юрисдикцію наглих судів підпадають усі проступки звичайного злочину, а навіть політичні провини. Часто карають смертю і малолітніх. За 5 місяців на 59 присудів було 31 смертних екзекуцій. У голосуванні соц. внесення перепало.

Присуд у процесі Процишина та Гевка.

У суботу вечором запав присуд у процесі Гевка та Процишина, обвинувачених у підпалі будинків Оборського в Збаражі. Присяглі затвердили питання відносно Вас. Процишина про дальшу участь у проступку держ. зради, а відносно Богд. Гевка про підпал. На тій основі трибунал засудив Процишина на півтора року, а Гевка на 4 роки тюрми.

Процишин має відсидіти ще 4 місяці, Гевко півтретя року. Підчас відчитування присуду присутня на салі Гевкова мати з жалю так голосно розплакалася, що прокуратор приказав вивести її на коридор.

Присуд на лікарів німецької клініки.

У суботу вечором запав присуд у процесі проти німецьких лікарів діточої клініки у Любеці, обвинувачених у цьому, що занедбали приписи обережности при вприскуванні немовлятам Кальметового протичахотного препарату. Управителя шпиталю проф. Дайке засудили на 2 роки вязниці, асистента д-ра Альтштета на півтора року, обох за вбивство наслідком недбальства. Проф. Кльоца й асистентку Шірце увільнили.

Розправа тревала від 10. X. м. р.

ОСТАННІ ВІСТИ

КАНЦ. БРІНІНҐ У ЖЕНЕВІ.

ЖЕНЕВА, 7. II. Нині попол. приїхав до Женеви канцл. Брінінг і держ. секретар м-ства закорд. справ Більов. Вечором Брінінг конферував із головою фр. делегації мін. Тардіє.

Німецька делегація постановила домагатися від ген. секретаря Ради Л. Н., щоби скликав негайно надзв. сесію Ліги Народів.

ПЕРЕД ВИБОРОМ НІМ. ПРЕЗИДЕНТА.

БЕРЛІН. 7. II. ПАТ. За три дні Гінденбургів комітет зібрав на листи 707.000 підписів.

НОВЕ БОМБАРДУВАНЯ ШАНГАЮ.

ШАНГАЙ. 7. II. ПАТ. Від суботи почалося нове дуже сильне бомбардування Шангаю. Японці рахувалися з тим, що китайці можуть наступати ще заки прийде яп. підмога, самі почали контракцію. Середовищем боротьби є мабуть і дальше зал. двірець Ча-пеї, що став тереном завзятих боїв від кількох днів. Японія втратила в шангайських боях 49 убитих і 126 ранених. Втрати китайців багато більші. Адмірал Шіозава сказав журналістам, що бої в Шангаю будуть тревати, поки китайських військ зовсім не проженуть із Шангаю та висловив сподівання, що китайці добровільно уступлять.

З життя наших установ.

Посвячення власної домівки „Карпатії".

В неділю, 7. лютого ц. р. відбулося торжественне посвячення нового приміщення канцелярії нашого товариства взаїмних обезпечень на життя і ренти „Карпатія". Це товариство набуло на власність преґарну камяницю в Ринку ч. 38. і в якій саме примістило тепер на другому поверсі свої канцелярії. Посвячення канцелярія доконав преосв. епископ Бучко. У святі взяли участь численні представники наших центральних установ і преси. Відповідну привітну промову з тієї нагоди виголосив преосв. еп. Бучко. Крім того промовляв від Надзірної Ради й управи Т-ва дир. Ярослав Колтунюк, що накинув у своїй промові історичну сильветку „Карпатії" та її ролі в нашому житті. Від Ревізійного Союзу Українських Кооператив витав „Карпатію" зі святом дир. і сен. Павликовський.

—o—

У XIV. роковини бою під Крутами.

Вчора, 7. ц. м. збірним заходом студентських органїзацій у Львові, відбулася Святочна Академія для звеличання XIV. роковин бою під Крутами. Простору салю театру „Ріжнородностей" виповнила переважно академічна молодь. Із старшого громадянства прийшла на академію ледви горстка людей.

Програма Академії вичерпана від 12—2.45 год. полудня, дбайливо виконана, перейшла сподівання публики, яка подякувала виконавцям щедрими, щирими оплесками. Почалася академія вступною промовою передовика студентського руху Володимира Яніва; промова виджержана в бадьорому тоні, зворушила всіх до глибини. Опісля академічний хор „Бандурист" відспівав прегарно пісню „Похорони стрільця" — під кермою проф. Вахнянина. Реферат про бій під Крутами студ. Романенчука познайомив публику з обставинами, серед яких склали свою геройську жертву 300 студентів у бою. Інсценізація поля бою під Крутами була дуже вдатно виконана; студенти з рецитаторського гуртка „Хмарололому" показали свої цінности не лише в цій картині, виступили вони вдруге з інсценізацією вірша „Тихше". Великим успіхом тішилися ще: хор „Бандуриста", який відспівав „Стрілецьку пісню" і п. Согорівна, яка у супроводі фортепянової гри п. Несторівної проспівала три пісні: „Їхав стрілець", „Ой нагнувся дуб високий", „Засумуй трембіто". Вірш В. Янова „Крути" відчитав т. Ковальчук голосом, якого моглиб позаздрити найкращі рецитатори. Святочну Академію закінчало українським національним гимном зібране громадянство. *Ол.*

10 ТИСЯЧ ЯП. ВІЙСЬКА ПРИЧАЛИЛО БІЛЯ ШАНГАЮ.

ЛЬОНДОН. 7. II. ПАТ. У Льондоні одержали вістки, що японські війська, які силою 3 дивізій, що нараховують разом 10 тисяч люда, є в дорозі до Китаю, почали висідати на північ від Шангаю, в околиці збомбардованого передше містечка Вусунь. Досі висіли два батальйони, що нараховують 900 людей. Японський стратегічний плян є: перетяти залізницю, що йде зі Шангаю до Нанкіну, щоби відрізати від її бази китайську армію, що зібралася в Шангаю.

Тих 900 вояків, під охороною артилерії яп. торпедовців, почали в год. 15.30 наступ на фортеці Вусунь. Містечко Вусунь обстрілювали до год. 16.45 воєнні яп. кораблі. Японська піхота та кілька панцирних літаків отворили також сильну пальбу на містечко, яке обороняли китайські вояки. Тому, що міст знищений, то панц. авта не могли дістатися до нього. Мешканці Вусуня, переважно вбогі рибалки, втекли з містечка.

ТУРЕЦЬКИЙ МІНІСТР У МОСКВІ.

БЕРЛІН. 8. II. ПАТ. Вольф повідомляє з Москви, що там приїхав у переїзді зі Женеви турецький міністр закордонних справ Тевфік Рушді Бей. На двірці витав його заступн. комісаря закорд. справ Карахан, представники комісаріяту закорд. справ, турецький, перський та італійський посол.

НАЙШЛИ ФР. ЛЕТУНІВ.

ПАРИЖ. 7. II. ПАТ. Після 2-денних пошукувань залоги „Ст. Дізіє", що заблукалася в Африці, вдалося рат. експедиції відшукати Рефівесія та тов. у місцевости на півд. схід від Ерг Тесд Яфе. Члени виправи до Малаґаскару дуже виснажені блуканиною по пустині, одначе здорові. Врятувалися завдяки 50 літр. води. Літак неушкоджений стояв на піску пустині 20 км. від місця, де летуни стрінулися з рат. експедицією.

СПОРТ.

ҐАКІВКА

ЧОРНІ—УКРАЇНА 6:4 (5:1, 0:0, 1:3).

В суботу, 6. ц. м. розіграла ґаківкова дружина України змагання з Чорними на торі Л. Т. Л. у рямках турніру за чашу Банку Краєвого Господарства. В першій терції перевага Чорних у другій гра вирівнана, в третій перевага України. Ґолі для України стріляли: Дицьо 2, Труш мол. 1 і Ліщинський 1. Для Чорних: Яловий II. 3, Фік 2, Касприк 1. Не зважаючи на програну, українська дружина держалася дуже добре і ставила твердий опір, а в останній терції незвичайно сильно натискала на Чорних, які нині є без сумніву найсильнішою ґаківковою дружиною у Львові. Видців з причини сильного морозу небагато. Судіював п. Вайсберґ.

Львів. Чорні—Лехія. 3:1 (1:0. 1:1. 1:0).
Перемишль. Польонія-ЛТЛ 9:2 (3:1. 5:1. 1:0).
Перемишль. Чувай-ЛТЛ 3:2 (0:2. 1:0. 2:0).
Краків. Погонь—Краковія 5:1.
Варшава. АЗС—Леґія 3:2.
Лодзь. Польонія (Варш.)—ЛКС 7:1.
Лейк Плесід. Канада—Німеччина 4:1.
Лейк Плесід. Канада-Польща. 9:0 (2:0. 5:0. 2:0)

НЕВДАЧІ ПОЛЬСЬКИХ ЛЕЩЕТАРІВ.

На лещетарських змаганнях за мистецтво Европи в Кортіно Д'Ампеццо польські змагуни потерпіли великі невдачі. Їх лещатарі прибули в віддовім мужеськім бігу: Райський 30-ий. Бujак 34-ий. Васілевський 36-ий; у жіночім: Стопківна 18-та, Полянкувна 18. Щодо дружини поляки зайняли останнє місце.

НОВИНКИ

— **Українська робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-45.** 792—?

— **За що вже карають!** 1. лютого ц. р. відбулася в окружному суді в Сяноці розправа проти о. Т. Савойки, пароха в Селиськах, за нарушення мовних законів і розпорядків. Березівське старосто наложило на нього 50 зол. кари за те що в латинських метриках пише: епархія **Peremyslensis**, повіт **Berezoviensis**, парохія **Selyska.** Після відчитання актів і промови адвок. д-ра Василя Блавацького суд увільнив о. С. від вини і кари.

— **Батьки**, не відкладайте обезпечення свого життя, а зробіть це негайно в Товаристві **„Карпатія", Львів, Ринок 38. II. п.** Цього домагається рішуче майбутнє вашої родини.

— **У „колхозах" Радянської України.** У московській „Правді" з 26. січня ц. р. читаємо: „Українські „колхози" майже зовсім здержали хлібозаготовку. У зерносовхозі імени Косіора на Херсонщині кукурудзу зібрали щойно 25 грудня м. р. Частина збіжа згнила в копах, більшу частину розграбили. Від 14 січня хлібозаготовки припинені й сам заступник керманича Укрзернотресту, Завадський, заявив бригаді „Правди": „Хліба більше нема! Плян невиконаний!" Совхози Винницького цукротресту виконали плян із 1931 р. лише на 70,8 проц. і спинили хлібозаготовки".

— **Ще про справу Горґонової.** В суботу минулого тижня вийшов на волю інж. Заремба, який сидів у слідчій тюрмі у звязку з трагічною смертю своєї доньки Єлисавети, від латинських Різдвяних Свят. Під замітом цього вбивства перебуває ще у слідчій тюрмі Горґонова. Слідство проти неї покінчать 15 ц. м., а десь у половині березня може відбутися розправа.

— **Із краєвої хроніки.** У Будові, львівського повіту, топалилася двірська стайня; під руїнами згинуло 27 коров і 5 коней. — У Сердиці, львівського повіту, намагався згасити своє господарство Іван Семенко й загинув у пожежі. — У одній з перемиських гостинниць намагався скінчити самогубством аптикар із Бучача Володимир Прусак.

З театру.

Театр Ріжнородностей: „ДРУГЕ ІМЯ КОХАННЯ", комедія на 3 дії Ст. Мілашевського.

Яке друге імя має кохання? Цього не знає ніхто. Само кохання має тільки подоб, що часто виступають вони під ріжними назвами і важко збагнути, що вони собі рідні. Ця комедія талановитого варшавського лірика має поруч технічної зручности, наслідуваної у французів (які про нього та не подібні ситуації) одну гарну прикмету: вона пробує передати почування закоханих у тій невиразній формі зворушень і переживів, які в дійсності часто самі себе не пізнають. Такий підхід до драматичного конфлікту не тільки оживлює

нея банальности, але й зміцнює, хоч би ситуаційно, напруження глядача. Дієві особи, [illegible] живі люди, самі ще не знають, чи коха[illegible] сильно.

Конфлікт двох суперників, батька та сина, змальований мабуть свідомо з тенденцією зробити його трохи кіновим, щоби сучасна публика не нудьгувала.

Песу грали першорядні артисти з відчуттям усіх її нюансів. **м. р.**

Літературний куток.

— Американські видавці Фарар і Райнгарт, що видали всі останні твори **Антона Сінклера**, висилають до шведської академії всі документи, які поручають його як гідного кандидата на Ноблівську премію цього року. Видавці заявляють, що вони дістали голоси вже від 770 осіб, між якими є такі як Бернард Шов, Ромен Роллян, Бертран Рассель, Айнштайн і ін.

Оксфордське видавництво проголошує серію премій за критичні статті, написані дітворою **шкільного віку**. За кращу статтю платитимуть по 15 фунтів шт.

— Один із видавців у Потсдамі має намір видати у найближчім часі 138 листів **Бетовена**, які були переховані у друга Бетовена Шіндлера. Всі листи торкаються головно приватного життя Бетовена.

— Окремий комітет призначений італійським урядом занятий тепер виданням **споминів Ґарібальдія** на підставі рукописів, які находяться в міланськім музеї. Перший том появиться в травні.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 6. II. 1932 р. за масло експортове та десерове пріма 2·80 зол., за літр молока 23—24 сот., літру сметани 1·10 зол., копу яєць 4.70—4·80.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Наталія з Голодинських Жарська, жінка пароха і декана Устрик Долішніх, упокоїлася в Бозі дня 30. січня 1932 р. проживши 73 р. Покійна була жінкою незвичайних чеснот і передусім знали її бідні в парохії як справжню добродійку. Великий здвиг народу на її похоронах дня 2. лютого свідчив про глибоку вдяку для Покійниці. Вічна Їй память.

—o—

На санування Т-ва „Просвіта".

XV. виказ підписаних позичок для санування Т-ва „Просвіта".

Дрогобич: д-р Гнатів Петро 10, Муссаковський Юліян 15. **Буськ:** д-р Процик Маркіян 50, чит. „Просвіти" в Буську 25, в Буську на Волянах 5, Леось Володимир 5, о. Калиневич Сильвестер 15, д-р Ваврик Мартин 50, о. Дихдала Евген 15. **Чортків:** Цибульський Іван в Ягольниці Старій 10, о. Галабурда Мих. також 10, Фльорків Василь в Скородинцях 5, Пшоняк Михайло також 2, о. Погорецький Нестор також 5, чит. „Просвіти" також 10. **Ходорів:** Олійник Дмитро з Підністрян 5, о. Пашковський Юрій також 25, о. Прийма Теофіль в Дулібах 100, Прокопів Адам в Стріл. Нових 4.50, Прокопяк Степан в Підністрянах 5, Пшик Микола також 5, Савула Микола в Стрілиськах Нов. 5, Солтан Володимир в Дулібах 15, Терлецький Степан в Лішнії 5, Філяк Іван в Дулібах 10, Філяк Михайло в Стрілиськах Нов. 5, Шевців Дмитро в Стрілиськах Нов. 10, кооп. „Правда" в Грусятичах 50, „Братство Сестер" в Дулібах 25, чит. „Просвіти" в Підністрянах 40, чит. „Просвіти" в Стрілиськах Нов. 50, Т-во гімн. „Сокіл" також 50, Мудрий Тимко в Отиневичах 5, Кузів Іван також 5, Булей Микола в Дулібах 5, Лютий Ілля в Грусятичах 5, Лютий Гринь також 5, Гулей Теофіль в Городищу Кор. 5, Бурбела Микола в Грусятичах 10, Тучинь Гринь також 5, Височанський Петро також 5, Гулей Гринь в Городищу Кокол. 5, Гулеївна Марія також 5, Сковронь Йосиф також 5, Заборський Андрій також 5, Гулей Йосафат також 5, Гулей Теодор також 5, Заборський Степан також 5, Лушпак Іван також 10, Микитей Андрій в Городищу Корол. 10, Гамкало Микола також 10, Коцовський Август також 5, Куций Теодор в Отиневичах 5, Костик Михайло також 5, Сарик Іван також 5, Кухаль Павло також 5, Коцовський Василь також 5, о. Кравчук Омелян також 50, Мотас Андрій в Гусятичах 5, „Брат. Каса" Дуліби 50. **Жовква:** Рудзик Іван 50, Миколаєвичі Йосиф і Олена в Крехові 20, Тенкевич Софія в Мостах Вел. 20, Ілечко Іван також 2. **Самбір:** Бережанський Василь 5, о. Вань Лев 10. **Бурштин:** Яськів Іван в Мартинові Новім 10. **Бучач:** Ткач Прокіп в Цвітовій 10, Мисевич Осип 5, Василик Федір 15. **Гнилиці:** Федорищин Теодор в Замістю 5. **Красилів:** Пазовський Михайло Кобильниця Вол. 5, Ширба Іван 5, Пелиньо Василь в Кобильниці 50. **Копичинці:** Пиця Антін 5. **Лежайськ:** о. Худик Волод. в Старім Місті 20, кружок „Рідної Школи" 25, чит. „Просвіти" в Лежайську 240. **Львів:** д-р Дурделло Евген 40, д-р Біляс Ростислав 100, о. Попель Теодор 20. **Долина:** д-р Горбовий Володимир 5. **Новий Санч:** Зарівний Василь в Устю Рускім 17. **Болехів:** Гошко Микола 10. **Збараж:** Крочак Семен в Розношинцях 5. **Надвірна:** Заячківський Роман 150, д-р Николайчук Микола 100, Заяць Матвій 50, Савицький Василь 50, Гречківський Іван 30, Дрічок Іван 25, м-р Боднарук Евген 25, Осадчук Мирослав 25, м-р Бачинський Кость 25, Костик Микола с. Гр. 20, Андрійсин Володимир 20, Гринішак Мих. с. Степана 15, Дунець Волод. 15, Марцінковський Юліян 45, Демянчук Михайло 22.50, Полатайко Степан 15, Марцінковський Омелян 10, Кізів Михайло — Пнів 4, д-р Селепей Дмитро 95, Залик Іван 30, Підчук Степан в Пасічній 5, Цимбалюк Іван також 5, Федорищин Петро також 5, Псарук Степан також 5, Федорищин Олекса також 5, о. Рубель Роман також 15, Сайкевич Михайло також 10, Іващук Микола в Назавізові 30, Стефанюк Дмитро в Перерослі 5, Олійник Іван в Камінній 5, Стебеляк Олекса в Назавізові 30, Грищук Петро в Пасічній 5. **Станиславів:** Олесницький Ізидор 2.50, Олесницький Роман 5. Разом 2.500 зол., разом з усіми попередніми **36.619.30 зол.**

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.
Понеділок, 8. II. год. 8. веч. „Вовки в ночі".

Театр Ріжнородностей.
Понеділок, 8. II. год. 8. веч. „Друге ім'я кохання".

Кіна.

АПОЛЬО: „Шиб ч. 23".
КАСІНО: „Роман" (із Гретою Ґарбо).
КОПЕРНИК: „4-ка піхотинців" („Надідники").
ЛЕВ: „Зелена бриґада", „Зоряна ескадра".
МАРУСЕНЬКА: „4-ка піхотинців" (Надідники).
МІРАЖ: „Намисто королеви".
ОАЗА: „Х 27" (Марлена Дітріх).
ПАН: „Сірий дім".
ПАЛЯС: „Сальто мортале".
ПАСАЖ: „Шалений їздець" та додатки.
ПРОМІНЬ: „Душі в неволі" (Сольський, Батицька).
СОНЦЕ: „Білі індіяни", „Весна почувань".
СТИЛЕВЕ: „Кінець світа".
УТІХА: „Корабель пячкарів" і „Сильна людина".
ХИМЕРА: „Великий Ґабо".

Програма радіо.

Середа, 10. лютого 1932 р.

Лайпціґ (389.3) 19.30 Концерт. **Льондон** (355.5) 23.35 Танкова музика. **Гельсінгфорс** (398.1) 19.05 Концерт. **Гамбург** (372.2) 18.55 „Сонце, місяць і зорі в переказах". **Букарешт** (394.2) 21.15 Концерт. **Берлін** (418) 18.20 „Чудесна дітвора в музиці". **Рим** (441.2) 17.30 Пісні. **Лянгенберг** (472.4) 11.20, 17.00 Концерт. **Прага** (488.6) 20.00 Пісні. **Мілано** (501.7) 16.55 Концерт. **Брюсели** (509.3) 21.00 Легка музика. **Відень** (517.2) 20.40 „Останній лист". **Рига** (525.4) 20.35 Концерт. **Мінхен** (532.9) 18.25 „Господарські катастрофи шести століть". **Осльо** (1083) 22.35 Танкова музика.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 9. лютого 1932 р.

Львів (380.7) 11.45 Перегляд преси. 11.58 Час із Варшави. 12.10 Грам. кружок. 13.10 Про погоду дня. 15.00 Грам. кружок. 15.20 „Про купіль". 15.35 Грам. кружок. 15.45 Грошева біржа. 15.50 Програма для дітвори. 16.15 Грам. кружок. 16.20 „Байрон". 16.40 Музичні загадки. 17.00 Грам. кружок. 17.10 „Польща — промислова країна". 17.35 Концерт. 18.50 Вісники. 19.10 „Що читають сліпі". 19.25 Грам. кружок. 19.40 Грам. кружок. 20.00 „Равовик-генерал". 20.15 Концерт. 22.10 Концерт. 22.50 Танкова музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Звичайні Загальні Збори Кружка „Рідної Школи" ім. І. Франка в Калуші відбудуться в неділю, дня 21. лютого 1932 в год. 2-ій попол. в салі Народного Дому з таким порядком: 1) Отворення Зборів і відчитання протоколу з попередних Загальних Зборів. 2) Звіт з діяльности 3) Касовий звіт за рік 1931. 4) Звіт контрольної комісії і уділення абсолюторії уступаючій старшині. 5) Вибір членів нової старшини та контрольної комісії. 6) Внески і запити. Колиби на означену годину не явилося достаточне число членів, Збори відбудуться того самого дня і з тим самим порядком нарад о годину пізніше без огляду на число членів. — За Старшину: Р-нт **Дідицький Олександер** в. р. голова, **Рубчак Ярослав** в. р. секретар. 1348

Звичайні Загальні Збори Філії „Просвіти" в Калуші відбудуться в неділю, дня 28. лютого 1932 в год. 12-ій в пол. в салі Народного Дому з таким порядком: 1) Отворення Зборів. 2) Відчитання протоколу з попередних Загальних Зборів. 3) Звідомлення з діяльности за 1931 р. 4. Касове звідомлення за 1931 р. 5) Звіт контрольної комісії і уділення абсолюторії уступаючому виділови. 6) Вибір нового виділу і контрольної комісії. 7) Вибір делегатів на Надзв. Заг. Збори Головного Т-ва. 8) Внески і запити. — За Виділ: **Д-р Коритовський Тарас** в. р. голова, **Мигович Петро** в. р. секретар.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

СРІБЛО продає найдешевше — Домбровський-Розваржевський — Академічна 2. 1246 4-15

ВИПРОДУЄМО через короткий час висортовані плащі та жіночі сукні в цінах від зол. 15 до зол. 40. Магазин жіночої конфекції **ЯКІВ ПОСАМЕНТ**, Львів, вул. Академічна 2. 1315 5-5

АДВОКАТ Мудрецький у Чесанові пошукує для себе негайно конціпієнта безумовно спосібного вести самостійно адвокатську канцелярію. Зголошення з умовами негайне. 1333 3—3

КІМНАТА з входом від сходової клітки, відповідна також на бюровий льокаль, до винайму від власника. Зголошення: Ринок 39. Тел. 65-83. 1343 2-2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

АЛЬФОНС ДОДЕ
МАЦІЦЬКИЙ
Переклад із французьк. мови М. Рудницького. — Ціна 3·— зол., з почт. пересилкою 4·— зол.

14 білих днів
на 50% дешевше.

	Зол.
Полотна	65
Ручники кух. і білі	75
Сировець	80
Зефіри	1.—
Оксфорд. сир.	70
Оксфорд на фарт.	1.—
Димка на підштан.	1.20
Всипи на подушк.	1.60
Зефір, попеліна	1.60
Батист у квіти на білля	1.30
Перкаліна колір.	1.30
Фіранки	75
Попеліна на сороч.	2.30
Обрусове екстра	3.50
Дамаст на пошев.	4.20
Ручники по	50
Серветки по	60
Хустинки І. по	50
3 хустинки	1.—
3 порохівки	1.—
Ручники купел.	1.10
Стирки корч. по	90
Простирала пас.	3.75
Капи, обруси по	3.75

Замовлення з провінції полагоджуємо відворотно.

Галицький Магазин Новостей
Львів, Галицька 15.
1327 3·3

Найдешевші книжки!

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.
СМІХ ЗЕМЛІ
Ціна 1·50 зол., з почт. перес. 2·10 зол.

МИКОЛА МАТІЇВ-МЕЛЬНИК
КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР
Ціна 50 сот., з почтовою перес. 70 сот.

МИХАЙЛО ВОЗНЯК
ІВ. БЕЛЕЙ і ОЛ. КОНИСЬКИЙ
До звязків Галичини з Наддніпрянщиною. — Ціна 50 сот., з почт. пересилкою 70 сот.

Можна дістати в Адм. „Діла"
Львів, Ринок 10. II. п.
або в книгарнях.

Подяка.

Подобалося Всевишньому покликати до Себе Найдорожчу Жінку й Найліпшу Маму **Наталію з Голодинських Жарську**, що упокоїлася в Бозі дня 30. січня 1932 р., проживши 73 років. У тому нашому важкому горі були для нас єдиною потіхою ті численні вияви глибокого співчуття, з якими поспішили свої й чужі. Тому спішимо на цьому місці подякувати прилюдно всім, хто не забув про нас. Передусім дякуємо Всесвітлішому о. Митратові Василеві Пюниловi за слова співчуття та за відправу заупокійної Служби Божої. Далі дякуємо нашому Дорогому Шваґрові й Вуйкові о. Радникові та Самбірському деканові Дмитрові Горда[illegible]ському, що приїхав здалека віддати останню прислугу Незабутній Покійниці та проводив у похоронах. Дякуємо нашому Дорогому Сусідові й сердечному приятелеві нашого дому та постійному відвідникові Покійної Впр. Отцю заст. декан. Володимирові Вербенцеві за Найсв. Тайни, кількаразову відправу парастасу та за повне справжнього відчуття слово при виносі тіла. Неменше дякуємо Вск. Отцеві Сусідові Іванові Ієсипові за відправу парастасу й зворушливу проповідь в церкві. Сердечне спасибі Вск. Отцям [illegible] Миколі Милянчеві, Зеновієві [illegible]сецькому, Антонові Федорякові, Матвієві Шкільникові, Андрієві Дорошеві, [illegible]лові Сухому, Олексієві Хлохляєві за участь у похоронi й молитви. Також дякуємо місцевому рим.-кат. пароховi кс. кан. Ян. Колянко і рим.-к. катехитові Вск. о. Брон. Мікульському за відправу похоронного Богослуження. Дякуємо Коляторці Вп. П. Отилії Нановській за участь у похороні й щирі слова потіхи. Вп. д-рові Володимирові Гурка[illegible] за дбайливу лікарську опіку, а нашій Дорогій Рідні та всім Знайомим за участь в сумному обряді. Також дякуємо [illegible] вому хорові під проводом П. проф. [illegible]кевича й численно зібраним Парохіянам і Вірним обох обрядів за віддання останньої пошани Покійній. Пану Констан[illegible] нові Коларевi велике спасибі за [illegible] вання місця вічного спочинку Покійної та взагалі за поміч у похороні. Щире [illegible] ка й усім, хто устно чи письменно [illegible] дав нам слова потіхи. Вкінці Тобі, Дорогий Отче Катехите Андрію Фе[illegible] велика дяка за справді синівське [illegible] ня до нашого дому, виявлене в часі [illegible] кої недуги Покійної та в часі похорону, за труди, перенесені з такою [illegible] ською терпеливістю в сумних для нас хвилинах. За Твоє золоте серце нехай Тебе Господь винагородить!

Устрики, дня 7. лютого 1932 р.
о. Михайло Жарський, муж
Евген, син

Ширіть наш часопис!